

תת"ע 182/03/18 - מדינת ישראל נגד אסייג אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

11 יולי 2018

תת"ע 182-03-18 מדינת ישראל נ' אסייג אברהם

בפני כב' השופט עופר נהרי

בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אסייג אברהם

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג ברכב בדרך שלמה 63 בת"א ובהתקרבו עם מכוניתו למעבר חציה, לא נתן הוא עפ"י הטענה זכות קדימה להולך רגל שעמד על המדרכה בסמוך למעבר החציה וכשניכר היה כי בכוונתו לחצות את הכביש, וזאת בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה כפר הנאשם במיוחס לו וטען שאמנם מודה הוא שנהג בדרך שלמה אך לדבריו לא במספר 63 ברחוב זה.

כמו כן ציין הנאשם בישיבת ההקראה, במסגרת כפירתו, כי הוא כופר בכך שיש שם מעבר חציה וכי, לטענתו, "הדו"ח לא היה בדרך שלמה בכלל".

הנאשם הוסיף וטען כי "לא היה אף בן אדם על הכביש ולא על המדרכה משני הצדדים".

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העידה בדיון ההוכחות השוטרת רחל דסטה (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה. 1).

לאחר שנתתי את דעתי לראיה, לעדויות שבאו בפני, ולסיכומי הצדדים, וכן גם לאחר ששמתי לנגד עיני כי עדות יחידה מטעם המאשימה מצויה בפני בתיק זה, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה וכי לפיכך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

אסביר:

מעדותו של הנאשם בבית המשפט עלה ראשית כי למעשה הנאשם חוזר בו מכפירתו על כי הוא לא נהג בדרך שלמה מס' 63.

הסתבר מעדותו של הנאשם בבית המשפט כי הוא נהג גם נהג ברח' שלמה מתחילתו ועד סופו וכי גם עבר עם מכוניתו בנסיעה זו אכן גם במספר 63 ברח' זה. (ראה בהקשר זה את עדותו של הנאשם בעמ' 6 שורות 13 - 14 לפרוטוקול).

עוד עלה מעדותו של הנאשם בבית המשפט כי למעשה הוא גם חוזר בו מכפירתו על כי אין במקום מעבר חציה.

הנאשם, בעדותו, ציין כי בעצם הוא לא מכחיש שיש שם מעבר חציה.

וכך העיד הנאשם (ציטוט): " לא מכחיש שיש שם מעבר חציה, אני אומר שכשעברתי שם אולי עברתי על מעבר החציה שאולי קיים שם, אני אומר שלא היה אף אחד על המעבר, אזרום איתך, אולי יש שם מעבר חציה, אבל זה לא נכון שלא נתתי זכות קדימה". (ראה את עדותו של הנאשם בעמ' 5 שורות 2 - 4 לפרוטוקול).

ראשית אם כך ניכר שצומצמה במידה רבה המחלוקת, שכן הסתבר אם כך שבעוד שבישיבת ההקראה בחר הנאשם לכפור בכך שנהג במקום וגם לכפור בכך שיש במקום מעבר חציה, בחר מנגד הנאשם בישיבת ההוכחות לומר כי בעצם כן נהג הוא במקום וכי בעצם אין הוא מכחיש שגם יש במקום מעבר חציה.

אגב, כאשר אומר הנאשם בדבריו בציטוט לעיל כי " לא היה אף אחד על המעבר " יתכן בכל הכבוד כי נשתכח ממנו שהטענה בקשר עם אירוע זה היא כי הולך רגל היה על המדרכה בסמוך למעבר החציה ועמד לחצות, ולא טענה כי היה הולך רגל על מעבר החציה.

וכעת לגוף המחלוקת שנותרה בתיק זה - והיא בשאלה האם היה או לא היה הולך רגל שביקש לחצות ואשר הנאשם לא נתן לו זכות קדימה.

בהקשר זה לא מצאתי כי הנאשם סתר, בכל דרך, את פרטי עדותה של השוטרת.

הנאשם בחר למקד את החקירה הנגדית בבית המשפט אל מול השוטרת בשאלות בדבר מיקום עיכובו.

השוטרת הסבירה, בתשובה לשאלות הנאשם, כי אי עיכובו ממש בצומת ובסמוך לו נבע מרצונה שלא לעצור את הנאשם באמצע נתיב ועל נתיב בודד לכיוון מערב ואי רצונה לחסום בכך נתיב.

אלא שכאמור, הנאשם לא היפנה לשוטרת כל שאלות בחקירתה הנגדית הקשורות להיבטים כגון: טיב תצפיתה; מיקום הולך הרגל שעמד על המדרכה הצפונית וניסה לחצות את מעבר החציה; קשר העין שנשמר; תאורת אור יום; שדה הראיה הפתוח ולהיבטים נוספים מסוג זה - היבטים הקשורים לאכיפה ולתצפית השוטרת.

(לציין אגב כי כחודשיים וחצי עמדו לרשות הנאשם מיום ההקראה ועד ליום ההוכחות על מנת להתכונן ולהתארגן לדיון ההוכחות , וכן שהנאשם גם לא הוגבל בכל דרך או זמן מלהציג לשוטר ולאמתה בכל שאלות נוספות בחקירה נגדית בבית המשפט).

לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטר.

אף הוברר כי השוטר רשמה באופן אובייקטיבי את תגובתו של הנאשם על אתר לפיה הוא מבקש הזמנה (לבית משפט) - דבר שהנאשם אכן אישר בבית המשפט כי אכן אמר לה שהוא מבקש - " על המקום העמדה לדין".

לא נטען כי בין השוטר לנאשם יש כביכול היכרות קודמת כלשהי אשר תביא כביכול את השוטר לחוסר אובייקטיביות באכיפה, ואף אין לי יסוד לסבור - עפ"י מה שהובא בפני - כי השוטר נקלעה כביכול לטעות בהבחנה באשר למה שהתרחש בצומת לנגד עיניה.

לסיכום :

לא נסתרה והוכחה נהיגה במקום , הוכח קיום מעבר חציה במקום, הוכח קיום הולך רגל שעמד על המדרכה הצפונית וניסה לחצות אך נאלץ שלא לחצות בשל כך שהנאשם ; הוכח שהנאשם בנהיגתו הגיע כרכב בודד לכיוון מערב ; הוכח שלא איפשר להולך הרגל שעמד לחצות, לחצות , וכן שהולך הרגל נאלץ בשל כך לחצות רק אחרי חלוף רכב הנאשם ; הוכחה תצפית ראויה מצד השוטר והוכחה גם שמירה על קשר עין מצידה עד לעיכובו של הנאשם.

הוכחה אם כך פעולת אכיפה ראויה והוכחו כל יסודות העבירה.

לאור כל המפורט לעיל מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 11 יולי 2018, במעמד הצדדים.